

5 | Cingles i balmes

© Iñaki Relanzón

Hi ha dos elements essencials que conformen el paisatge de Sant Miquel del Fai: els cingles i les balmes. Els cingles són les parets verticals i estan formades per roques sedimentàries com els gresos, les margues i els conglomerats. Les balmes, en canvi, són cavitats naturals obertes per l'acció erosiva de l'aigua.

Malgrat la gran extensió de les cingleres de l'espai, la flora estrictament rupícola —és a dir, la que viu a les roques— no és gaire diversa, possiblement per la manca de parets orientades al nord i pel tipus de substrat del lloc. Així, tret d'algunes falgueres banals com la falzia roja (*Asplenium trichomanes*) i l'herba pigotera (*Polypodium vulgare*), com a plantes estrictament rupícoles hi tenim l'herba freixurera (*Sarcocapnos enneaphylla*) i la falzia blanca (*Asplenium ruta-muraria*). Com a endemismes d'interès hi trobem la linària origanifòlia (*Chaenorhinum origanifolium* spp. *cadevallii*) i l'orella d'os (*Ramonda myconi*). Per contra, la flora que es fa als pedregars, replans i codines és més diversa, i hi destaca l'abundància de dues espècies rares a Catalunya: la canyaferla (*Ferula communis*) i la centàurea intibàcia (*Centaurea intybacea*). Són també ambients on es fan nombroses espècies de crespinells (*Sedum* sp.), el marcet (*Dipcadi serotinum*), l'all bord (*Allium sphaerocephalon*), el borriçsol (*Arena-*

ria serpyllifolia), la farigola borda (*Coris monspeliensis*) o l'herba de Sant Jordi (*Centranthus ruber*).

© Iñaki Relanzón

Les parets rocoses són l'ambient triat per moltes aus, que conformen la comunitat faunística de més interès del paratge. La llista d'espècies lligades a aquest hàbitat és llarga, amb aus com l'àguila cuabarrada (*Aquila fasciata*), el ballester (*Tachymarptis melba*), el corb (*Corvus corax*), la merla blava (*Monticola solitarius*), el roquerol (*Ptyonoprogne rupestris*), el pardal roquer (*Petronia petronia*), la xixella (*Columba oenas*) i el pela-roques (*Tichodroma muraria*), aquesta última espècie hivernant.

Les parets rocoses que singularitzen Sant Miquel del Fai són l'ambient triat per moltes aus, que conformen la comunitat faunística de més interès del paratge. La llista d'espècies lligades a aquests hàbitats és llarga, amb aus com l'àguila cuabarrada (*Aquila fasciata*), el ballester (*Tachymarpis melba*), el corb (*Corvus corax*), la cotxa fumada (*Phoenicurus ochruros*), la merla blava (*Monticola solitarius*), l'oreneta cuablanca (*Delichon urbicum*), el roquerol (*Ptyonoprogne rupestris*), el pardal roquer (*Petronia petronia*), el cercavores (*Prunella collaris*) i la xixella (*Columba oenas*). Això fa palesa la importància que té fer una gestió curosa del paratge de Sant Miquel del Fai, per garantir la protecció i conservació de l'ornitofauna. Altrament, prospeccions recents també han confirmat la presència del falcó mostatxut (*Falco subbuteo*), del gamarús (*Strix aluco*), de l'enganyapastors (*Caprimulgus europaeus*) i d'espècies hivernants com el pela-roques (*Tichodroma muraria*).

© Iñaki Relanzón